

عنوان مقاله:

جایگاه و خواستگاه عشق و زن در اشعار نزار قبانی و حسین منزوی

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه زبان و ادبیات ایران (با رویکرد فرهنگ مشارکتی) (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

محسن دولتی - دانشجوی مقطع دکترا زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

عشق به زن از متعالی ترین احساس مشترک روح انسان هاست که به عنوان یکی از مضامین جاویدان شعری در ادبیات تمام ملل جهان و در همیشه ی روزگاران حضور داشته است . نمیتوان ادبیات و شعر را بدون حضور زن تصور کرد چرا که اگر این مضمونوالا از شعر و ادبیات کنار گذاشته شد چیزی جز توصیف و تحلیل های صرف تاریخی و اجتماعی و سیاسی و عامیانه چیز دیگری از ادبیات بر جا نمی ماند . شاعری را نمی توان پیدا کرد که در اشعار خود به نحوی به بحث زن نپرداخته باشد و در مورد عشق زنقلم سرایی نکرده باشد . هر چند کیفیت و کمیت پرداخت شاعران به زن و عشق او متفاوت بوده ولی در کل مقوله ی زن در هر زمان و تاریخ یکی از مباحث اصلی شعر شاعران بوده است . در این مقاله خصوصیات و ویژگی های بارز زن در اشعار نزار قبانی نامیترین و پرنفوذ ترین شاعر معاصر عرب و حسین منزوی از بزرگترین شعرای معاصر ایران زمین به تصویر کشیده شده است . بابررسی تطبیقی و مقایسه ای این دو شاعر تفاوت و شباهت و کیفیت و کمیت های اشعار آن به دید افکار عمومی از سلايق مختلف گذاشته شده است . این مطالعه و مقایسه به روش تطبیقی و به شیوه اسنادی کتابخانه ای انجام شده است و شعر های این دو شاعر بزرگ ایرانی و سوری در مورد عشق و زن مورد مطالعه و بررسی قرار گرفته و به جایگاه و خواستگاه و علل و عوامل پیدایش آن اشاره شده است . زبان هنر یکی از بهترین زبان ها برای بیان عشق است. هنرمندان و بالاخص شاعران نیز در طول تاریخاز عشق بسیار دم زده و آثار شکوهمندی را آفریده اند. عشق را به دو نوع مجازی و حقیقی می توان تقسیم کرد که عشق مجازی یا همان عشق زمینی، بیشتر مورد توجه شاعران بوده است. اما به نظر نمی رسد بروز و ظهور این عشق در تمام آثار هنری یکسانباشد. چنانچه با بررسی تطبیقی اشعار عاشقانه ی نزار قبانی و حسین منزوی از منظرهای مختلفی چون صیغه ی اقلیم، موقعیتهای سیاسی و اجتماعی، گستره ی فرهنگی و نوع عشق ورزی مشاهده شد، گاهی فاصله ی بسیاری در ابراز عشق از وجود دارد. برای مثال نزار قبانی عشق را با مسایل سیاسی در هم می آمیزد و رنگ و لعابی جهانی به آن می زند، در حالی عشق از زبان منزوی حالتی شخصی و درون مرزی دارد.

کلمات کلیدی:

نزار قبانی ، حسن منزوی ، زن ، عشق ، شعر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/849782>

